

פ ר ו ט ו ק ו ל ס ט . 27
ס י י ב ו ו ע ד ת ה י ר ו ת י מ ה ב י ב ו ר י י מ ,
ש ו ח ק י י מ ה ב י ו מ ז' ב א ב ת ש י ב'
8.30 29.7.1952

- ג ו כ ח י י מ : ה י ר' א . א ל ט ס ו נ
- א . א . ב ר ט ש י ר
- א . א . ה כ ר מ ל י
- ב . ה ר א ל
- ב . כ צ נ ל ס ו נ
- ד . נ צ ר
- י . י ש ע י ה ו
- ש . כ פ ר י ת

ס ל ז מ נ י י מ : ד"ר ק י ט ר ו נ י - נ צ י ג מ ש ר ד ה מ ש פ ט י מ
מ ר א . ג ל ו ב ו ט - ה י ו ע ץ ה מ ש פ ט י ש ל מ ש ר ד ה ב ר י א ו ת

ס ד ר - ה י ו מ : 1. ד י ו נ ע ל ה ח ו ק ל ת י ק ו נ פ ק ו ד ת ה ס מ י מ ה מ ס ו כ נ י מ
2. ד י ו נ ע ל ה מ ס ק נ ו ת ב ש א ל ת ה מ ע ב ר ו ת

ה י ר' א . א ל ט ס ו נ :
א נ י פ ו ת ח א ת ה י ש י ב ה .
נ ע ב ו ר ע ל ה ס ע י פ ה ר מ א ש ו נ ש ב ס ד ר - ה י ו מ .
ה ו ב ט ח ל נ ו ט ט ע מ מ ש ר ד ה ב ר י א ו ת נ ו ט ח מ ת ו ק נ ל ח ו ק ה ב' ל , ו א נ י מ כ ש א ת
ד"ר ק י ט ר ו נ י ל ה ס ב י ר מ ה ס ו כ מ .

ד"ר ק י ט ר ו נ י :
ש ו ח ח ת י ע מ י ר ה ב ר י א ו ת , ו ה ו א ה ו ד י ע ל י
ג נ י ד ב ר י י מ :
(א) ה ש ר מ ק ב ל א ת ה כ ל ל ש ה ו ע ד ה ה ו ל י ט ה ע ל י ו
ל ג ב י ה פ ר ג ה כ ר ד י מ , א ל א ש ב י ח ט ל י ת ר ה ס מ י מ ה מ פ ו ר ט י מ ב ת ו ט פ ת , ע ו מ ד ה ש ר ע ל
ז ה ש י ה י ה ב ר ש ו ת ו ל ת ה ת ר י י מ . ב נ ו ט ח ש ה ג א ת י י צ א ת י מ ה ו ח ה , ש ה פ ש ר ה ה י א ר ק
ל ג ב י ה ח ל ק ה ר מ א ש ו נ , ב נ ו ג ע ל פ ר ג , ל ג ב י ה ס מ י מ ה ס י נ ו ט י י מ ו א ל ה ה מ פ ו ר ט י מ
ב ת ו ט פ ת , ע ו מ ד ה י ר ע ל ה צ ע ת ה מ ס ק ו ר י ת ש ל ה מ ש פ ל ה , ה י י ב ו , ש ה מ ש פ ל ה י ר ע א י ת - ל צ ר י י מ
ו ל ע ב ד מ ו ג מ ל ת ה ת ר י י מ ל מ י ש ת א א ל נ כ ו נ .
(ב) מ ה ש נ ו ג ע ל מ ת נ ה ר ו ש י ו נ ו ת ע צ מ , ס ת נ ג ד
ה ש ר ל כ ל צ ו ר כ ב ה ת י ע צ ו ת ע מ י ר ה מ ל י ס ר ה , א ו ע מ מ י ש ה ו א ח ר , כ י ה ו א א ח ר א י
ע ל - ס מ נ ה א א ח ר י ו ת ה ק ו ל ק ס י ב י ת ש ל ה מ ש פ ל ה .

א . א . ה כ ר מ ל י :
א נ י מ צ י ע' ל ו ע ד ה ל א ל ק ב ל ה צ ע ה ז ו , א ל א
ל נ ה ו ג ל ג ב י י ת ר ה ס מ י מ ב א ו ת ו נ ו ה ג
ש נ ו ה ג י מ ל ג ב י ה פ ר ג . ו א מ מ ד ו כ ר פ ה ג מ ע ל ח ש י ש' י ר ו ע , ל ש ל פ ר א ת ע ת - ל ג ב י י
ב ר י א ו ת , א י נ ב ו צ ו ר כ ל צ ר כ י ר פ ו א ה .

ד"ר ק י ט ר ו נ י :
ש ר ה ב ר י א ו ת ל א ה ז כ י ר א ת ה ח ש י ש ב א ו פ נ
ס י ו ח ד , א ל א ש ה ו א נ כ ל ל ב ר ש י מ ה י ח ד ע מ
י ת ר ה ס מ י מ .

ש . כ פ ר י ת :
ה א מ ה ח ש י ש ב ח ו ץ ב י ב י ל ס מ י ר פ ו א ה ?

כ נ ר א ה ש כ נ . ד"ר ק י ט ר ו נ י :

ה י ר' א . א ל ט ס ו נ :
ה ע ו ב ד ה ש ר ה ב ר י א ו ת ע ו מ ד ע ל ה צ ע ה מ ס ו י י ט ת
א י י נ ה מ ח י י ב ת א ת ה ו ע ד ה , ו ה י א ר ש א י ת
ל ה צ י ע מ ה ש ה י א ו ו ש ב ת ל נ כ ו נ .

ועדת היירותים הצ'בוריים.

אס

ד"ר קיטרובי:

בדרך-כלל לפני שמשימים נוסח, מוסיפים את השך ונותנים אפשרות להסברה.

ש. כפריה:

אני מציעה לדחות כעת את הוויכוח על נושא זה ולהשתדל להזמין את הגה עוד היום.

היו"ר א. אלטמן:

אני מקבל הצעה זו. נטיל על ד"ר קיטרובי לעשות את הדרוש, ובעבור לסעיף השני. לפנינו המסקנות בקשר עם הדיון על המעברות. נדון עליהן סעיף, סעיף. (מקריא סעיף ראשון).

ד. נצר:

אני מציעה להעביר סעיף זה לסוף המסקנות, כי אי-אפשר לכתוב שכדי למנוע סבל במעברות, אנו מציעים לייבא משותפת של הועדות עבודה ושיירותים צ'בוריים. נדמה לי שההגדרה אינה סתמיסה.

א. הכרמלי:

טוב ובריא יותר להסתמך על ההחלטה האחרונה של הכנסת, כי על סמך ההחלטה הראשונה שיפלטו בענין, ועל יסוד השניה באנו לידי מסקנות אלה.

ד. נצר:

ברצוני עוד להוסיף, כי אני מציעה לחלק את הסעיף הראשון לשניים: החלק הדין בעבר-להכניסו בתור הקדמה, וחלק ההצעות-בסוף המסקנות.

היו"ר א. אלטמן:

אנינו מתנגד לכך, כי נכון, שקודם צריך להציע הצעות מעשיות, ואחר-כך לקבוע שהביצוע יעשה ע"י שתי הועדות. ברצוני גם להזכיר לחברי הועדה, שבזמנו האליטה הכנסת : להעביר את הדפוסן בשאלת המעברות לוועדת הכנסת, ולעדת המנסת מצדה לסדר את המיפול לשתי הועדות-עבודה ושיירותים צ'בוריים.

אני מסכים. מצד אחד ישנה של חבר הכנסת א. הכרמלי, להוסיף לא רק את הסתמכותנו על הדיון שהיה בכנסת, אלא גם על ההחלטה האחרונה, למסור את המיפול לשתי הועדות, ומצד שני ישנה הצעה של חברת הכנסת ד. נצר לחלק את הסעיף לשני חלקים. בעבור לסעיף שניים. (מקריא את הסעיף).

א. ברמן:

ברצוני להעיר מספר הערות. חושבני שיש להדגיש את המלים "לפני החורף". מדוע? אחרי הודעתה של שרת העבודה בכנסת, ניהלתי שיחות במחלקת הקליטה של הסוכנות, ושם נודעו לי כמה דברים.

(א) אין עדיין (עד אמשול לא היה) תקציב להחלפת דירות העולים. מדובר עכשיו על סיליון וחצי לירות, אך לדעתם של פקידי הסוכנות זה נראה כצת מגוחך.

(ב) אין עדיין הקרקעות הרחוקות, והמסוננות הממשליות. בדרך כמעט שלא הכינו שום דבר.

(ג) בסוכנות לא מאמינים שצוי החורף ישוכנו כל העולים.

ובכן, כל הענין הזה של חיסול האהלים עד החורף, נראה קצת כפיסקציה. בגלל זה אני חושב, שאחרי ההבטחה שניתנה ע"י שרת העבודה, יש הכרח לומר ברורות שצריך לחסל את כל האהלים עוד לפני החורף.

אחרי שיחות אלה עם חברי מחלקת הקליטה, התברר לי עוד, לפי הנסיון של השנה שעברה בזמן הסטטובות, שחלק מהכדונים היה יותר גדוע מהאהלים. לכן צורך להדגיש במסקנותינו: "חיסול האהלים, והכדונים שאינם מסוגלים לעמוד בתנאי החורף".

א. הכרמלי:

הולכת ומתחזקת דעה, שענין המעברות נקמת השיכון בהן, צריך להיות ברשות המדינה. אין אנו יכולים להסתמך על השיחות הפרטיות של חבר הכנסת ברמן. לפני עומדת שרת העבודה, והיא אחראית בענין זה. אל נסבך את הענין. אני מציע לכתוב שאנו מסתמכים על ההודעה של שרת העבודה בכנסת, שכל האהלים יוחלפו בצריפים, ותובעין מן מקווי, שהדבר יבוצע לפני החורף בשלמות.

ועדת השירותים הציבוריים.

אס

ד. נצא:

כטובן שאין אנו יכולים להסתמך על שיחות פרטיות של חברי כנסת. אפילו בסעיף זה להוסיף: "החלפת האהלים במבנים שונים הסובגלים לעמוד בתנאי החורף. כלומר אני מציע, ציון ההודעה של שרת העבודה ויתר הדגשה לביצוע הוגר, מוך דאגה שימי החורף מתקרבים."

לסעיף 3. פה ישנה הצעה להעביר את השאלה לדיון בכנסת, אך נדמה לי שאחרנו, כי הדיון התקיים כבר. לכן אני מציע להוציא הצעה זו.

ב. כצנלסון:

מניעת הקסטרופה שהיתה לפני שנה - זו צריכה להיות מטרתנו. היו לדבר ימי סיבות: (א) המבנים היו בלתי מתאימים (ב) היטח שעליו עמדו מבנים אלה, היה גם כן בלתי מתאים. אם לגבי הסיבה הראשונה, יכול להיות מצב שלא נוכל לקיים את התכנית, על-אף ההבטחה של שרת העבודה, בגלל חוסר תקציב, לפחות אין להשאיר את המעברות באותם המקומות שהן נמצאות עכשיו.

א. הכרמלי:

אני חוזר לסעיפים 2 ו-3 ומציע ניסוח כזה: הועדה מוצאת להכרחי להעביר את כל דיירי האהלים למבני עץ, ותקבל בטיפוח שהעברה זו תבוצע לפני עונת הגשמים. מה שנוגע להעברת דיירי הבדונים לסיכון יותר טוב, יש לציין שצריך לתת זכות קדימה למשפחות עם תינוקות.

היו"ר א. אלטמן:

כלומר, אתה מציע לציין גם על העברת דיירי הבדונים?

ב. הראל:

אני יואף שגם בבדונים לא יישארו תינוקות בחורף. לסעיף 4. יחד עם שאלת הסביטציה להכניס: הספקת מים, ביוב, ניקוז ושבילים, ...

א. ברטון:

אני מציע גם חשמל.

ב. הראל:

... ולהעביר את המעברות, יותר נכון חלק מהמעברות, מסקנות לא מתאימים, לסקנות בטוחים יותר מבחינת הטכניקה ודרישות אחרות של סביטציה.

ש. כפרית:

בסעיף 2, אין לדעת: להסתפק רק בפסיק אחד בציון הנדעתה של שרת העבודה, אלא יש להכניס ביטוי מדויק יותר, לקוח מהטכניקה של ההודעה עצמה. לסעיף 4. לדעתי כל ענין הסביטציה נצטרך לייחד בסעיפים המדברים על מוניציפליזציה, מפני שהרשויות המקומיות מספלות בכל השאלות האלו. כלומר, זה צריך להכלל בסעיף המדבר על הפונקציות של משרד הפנים.

לסעיף 5 ו-6. אינני מתנגדת לתביעה של ד"ר הראל, לתת עדיפות למשפחות עם תינוקות בהחלפת הבדונים, אך נדמה לי שאנחנו מעוררים ענין שלא הוזכר בדיון בכנסת, ושאין לנו לגבינו כל הבטחה מסוימת שהוא עומד כעת לדיון. ההכרזה בכנסת היתה רק על החלפת האהלים.

ב. כצנלסון:

אם מדובר על עדיפות, אני מציע להוסיף לא רק משפחות עם תינוקות, כי אם גם כאלה שמצב בריאותם אינו מרשה להם להישאר בתנאי סיכון קודמים.

ש. כפרית:

לדעתי לא בכלל להוציא את הסעיף הזה.

א. ברטון:

לסעיף 3. אני בעד זה להשאיר את הנוסח הקיים: הועדה רואה צורך להביא את הענין בפני הכנסת. לא חשוב אם הסעיף יהיה כאן או בסוף המסקנות, אך עובדה היא, יש צורך לחץ ציבורי רציני. לסעיף 4. אני בעד הוספת, חשמל, כי סליף -

סוף אין זה דבר שבלוקטוס.

בקשר עם הבדונים חושבני שצריך לבטח באופן כזה, בדונים שאינם יכולים בפני תנאי החורף, לציין שזאת היא הגדרה מדויקת.

ועדת התיירות הצ'בורית.

אס

היו"ר א. אלטמן:

יתכן שישנם גם מבנים אחרים שאינם מסוגלים לעמוד בתנאי החורף?

א. הכרמלי:

מבני המסעדות והמסעדות האחרות שיש להם שאלות לחלק את כל המסקנות ל-4-5 פרקים. כך גם לא תהיה חזרה על כל דבר ודבר כמה פעמים. באופן קונקרטי אני מציע לדכז את כל המסקנות בצורה זו: שכון, הנהלת המכנה, בריאות, סעד וחינוך. כך יהיו לנו 5 פרקים טובים, וזה יקל על הקורא לדעת מה לפניו.

היו"ר א. אלטמן:

מכל הנאמר מתברר שישנה מגמה לאחד כמה מעיפים הדברים בשאלות שיש להם אחת לשניה. ברצוני לסכם בנוגע להוספה שהציע ד"ר הראל על השאלות הסנסטציה, ניקוז, שבילים, הספקת מים וביוב, אני מבין שאין התנגדות, אלא ישנה רק דרישה להוסיף גם חשמל. אני אינני מסכים להצעה, מפני שאין אנו מספלים בהצעות על הכל שדרוש למעבורות, אלא מתרכזים רק בתנאים המינימליים שכלעדיהם לא יתכן. ואם נוסיף חשמל מדוע לא להוסיף דברים אחרים? היו"ר א. אלטמן: כן, כן. בנוגע להודעת שרת העבודה, אני מבין שהוחלט להזכיר את המונטנט הזה.

ג. הראל:

יש להזכיר זאת בכמה משפטים.

א. בן-אשר:

אני עומד על ההצעה שצריך לבנות את המסעדות העובדות מהמסעדות.

היו"ר א. אלטמן:

לא חשוב אם שרת העבודה הזכירה על חיטול האהלים לפני החורף או לא, על הועדה לדרוש זאת. ישנה גם הצעה בהעברת דיירי הבדונים למבנים אחרים יש לתת זכות קדימה למשפחות המטופלות בילדים בגל הרך.

ש. כפרית:

אני מתנגדת להכניס את ענין הבדונים.

א. הכרמלי:

אני מציע להזכיר שבמקרה ויש במעבורות מבנים דעועים אחרים שלא יוכלו לעמוד בפני תנאי החורף, יש להעביר את דייריהם למבנים יותר טובים, ותהיה עדיפות למשפחות עם ילדים בגיל הרך.

ש. כפרית:

לדעתי כל פירוט מיותר, כי הוא רק מחליש את התביעה. בנוגע להבאת הדיון בכנסת. השאלה עמדה כבר על סדר-יומה של הכנסת, ונצתנה תשובה שרת העבודה, עלינו להסתמך על תשובה זו. יכול להיות בקשר להצעה זו אחס משני הדברים: או להסליף, כי לשם הבאת הענינים לדיוע כל המשרדים המספלים במעבורות, יש למסור הודעה בכנסת, או לציון בסוף המסקנות, כי מתוך גישה חיובית, אינפורמטיבית, יש להביא את השאלה מפני סליאת הכנסת.

היו"ר א. אלטמן:

אני מדגיש שהכוונה היא לא רק אצל אינפורמטיבית. אם עד שיועלה הדיון בכנסת ענין המעבורות לא יהיה אקטואלי, מה טוב, אך יתכן והענינים לא יוזו, או יהיה מקום לדיון בכנסת.

שמענו עוד שבניסח הסעד, חינוך, בריאות וכו' ישנה בפילות בטיפול המשרדים והמוסדות השונים. לכן עלינו לדרוש שכל משרד ימסור סקירה על פעולתו במעבורות, ועקב הסקירות יתפתח דיון כללי בכנסת. אני בטוח שאם לא נדרבן את הגורמים הנוגעים בדבר, הרבה מהמסקנות ישארו לא מבוצעות. רק הדיון במליאה יכול להמריץ את המשרדים האמצעי הוונים, ולהסדיר את הכפילות שקיימת בפעולתם.

א. בן-אשר:

לדעתי לדיון זה יהיה אגביון רק בתנאי שלטילה תהיה תוצאת כוללת מכל הבחינות ויש להסריצה להביא תוכנית כזאת, אני מציע אפוא, הנוסחא הבאה: הועדה רואה צורך בהתקנת תוכנית כוללת לפתרון בעיות המעבורות על כל בחינותיהן ולהביא תוצאת זו למליאת הכנסת.

ועדת היראותים הציבוריים.

א.א

א. ברטון:

הדיווח הנכבד הראשון (האורגניזציה) הוא הטוב ביותר. רואה הועדה צורך להביא את ענין המעברות לדיון בפני מליאת הכנסת.

א. הכרמלי:

הצעתו של א. בן-אשר אינה מבטלת אלא מחזקת את ההצעה המקורית, היינו, יש צורך בתכנית כוללת של המסעלה.

א. ברטון:

מה זאת אומרת תכנית כוללת?

היו"ר א. אלטמן:

זאת אומרת תכנית על כל הבעיות, ולא רק על האלה אחת. נעבור לסעיף 7. (מקריא את הסעיף).

ד. בצר:

לדעתי סעיפים 3, 6 ו-7 נכללים בהצעה אחת.

א. ברטון:

ישנו קשר בין הסעיפים 3 ו-7, אך אין קשר בין 3, 6 ו-7. הענין בסעיף 6 הוא לגמרי אחר ואינו שייך לוועדה שלנו. הוא תוצאה של כמה בעיות: חוסר עבודה, כבישים סגורים וכו'. אין להכניס את ענין הנדירה מהמעברות למעיף כולל זה.

היו"ר א. אלטמן:

השאלה היא אם יש בכלל לציין עבודה זו (נדירה תושבי המעברות) או לא. בקרתי לפני 10 ימים בפרוודור הדרומי והייתי בנקודת גבול. העולים שם עוזבים על-אף שהחילו לבנות להם שיכון. השאלה היא לא של חוסר עבודה, יש פשוט ענין של פחד, כתוצאה מקירבת הגבול.

ש. כפרית:

הסעיף אומר: הועדה מוצאת שיש צורך לברר את שאלת הנדירה המתמדת מצד תושבי המעברות, למצוא דרכים למניעת תופעה זו. לדעתי זו לא יכולה להיות מסקנה כי לא שטענו בענין זה שום סקירה. התופעה הזו עדיין לא הובררה ואנחנו מציעים לבררה, אך אי-אפשר להכניס זאת במסגרת המסקנות. זאת יכולה להיות החלטה פנימית של הועדה, הטענה בירור.

היו"ר א. אלטמן:

אני חושב שאנו פה רק מציינים טענות. עדיין יש על המעברות התעוררה עוד בעיה רצינית, ולכן אנו מציעים לבררה.

א. בן-אשר:

זהו החיסרון הנחוץ קודם לברר ואחר-כך להביא את הבעיה.

ג. הרמל:

לדעתי הסעיף צריך להישאר, אך לנסח בצורה אחרת. הנוסח הנוכחי אינו טוב, אבל אין זה אומר שצריך להוציא את כל הסעיף. אני מציע שאנחנו הועדה המתאימה הצריכה לשמל, להתעסק ולברר את הגורמים שבניאיים לנדירה תושבי המעברות.

א. בן-אשר:

לתופעה זו יש גורמים טובים: כלליים, סוציאליים פסיכולוגיים וכו'. אינני מתנגד לעסוק בזה, על-אף שאין אנו הועדה המתאימה.

ד. בצר:

הדיווח הנכבד, שלובי בעיות מסותפות הדיון יתקיים בעליה מסותפת של חטי הועדות (עבודה ויראותים ציבוריים). אני מציע להעביר גם את שאלת הנדירה לציננה זו.

היו"ר א. אלטמן:

כלומר, הוחלט להעביר את הסעיף הנדון לציננה מסותפת. נעבור לסעיף הבא. (מקריא סעיף 8). סעיף זה מציינ, שהיות ואנחנו עומדים בפני קליטת עליה גדולה, יש להכניס את המקורות לקבלת עליה זו.

ועדת השירותים הציבוריים.

אס

ב. הרגלי:
ההגדרה של הסעיף היא יותר טרי פוליטית.
אצור להגיד באופן פשוט יותר, כי מתוך תקווה לקליטה המוניטית, יש להכין את התנאים לכך.

היו"ר א. אלטמן:
נעבור לסעיף 9. (מקריא את הסעיף).
עובדה היא שהמצב הכלכלי הקיים מכביד על הטבת תנאי החיים במעבדות. אנחנו מדברים על זה שצריך להבטיח שילכון, אבל מצד שני ישנה טענה מתסדת - אין כסף! אני אומר שלו זרם הון פרטי לאורך שהיה משחרר את הממשלה מהרבה תפקידים כלכליים, זה היה משחרר אמצעים לממשלה, בכדי לעשות אותם הדברים שההון הפרטי לא יעשה אותם. עובדה זו ציתה פותרת בהרבה גם את בעית חוסר העבודה. אי-אפשר לדון על בעיה מסויימת, בלי לראות את העובדות הקיימות.

א. הכרמלי:
לא עלינו לפסוק על בעיות שאינן שייכות לנו. כל אחד מאתנו מביע דעות שונות על אנשינים כלכליים, כי זה שייך להשקפת עולמו. בכדי למנוע גיחוך אני מציע להוריד את הסעיף הזה.

היו"ר א. אלטמן:
עשיתי
המסוכנים, בפסיק את הדיון על המעברות ובטיים תחילה את הדיון על החוק הנ"ל. רשות הדיבור למר גלובוס.

א. ל. גלובוס:
ברצוני להגיד שני דברים:
(א) יד הכריאות אצנו רואה צורך בהתייעצות עם מינה שאנו נדרשקשר להוצאת הרשיונות.
(ב) מה שנוגע לפרג המרדים, מסכים יד הבריאות שהוא יגודל רק ע"י הממשלה. שום אדם פרטי לא יוכל לעסוק בזאת. אך מה שנוגע לסמים הסינטטיים, בשום פנים ואופן אי-אפשר שאנחנו נהיה המייצרים. אלא ששר הבריאות יתן רשיונות עם תנאים מיוחדים, כיצד לעשות זאת. יתר הסמים המפורטים בתוספת, כולל חשיש, אינם דרושים למשרד הבריאות. אנחנו מעוניינים רק באופיום.

ד"ר קיסרובי:
הנוסחא המתוקנת מהיה כזאת:
חוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים,
תשי"ב-1952.

- תקון הפקודה. 1. פקודת הסמים המסוכנים, 2936(1) מתוקן כך:
(א) בסעיף 6, בסעיף קטן (1), הנקודה שבסופו תוחלף בפסיק, ולאחריו יבואו מילים אלה: "אלא ששר הבריאות יהיה רשאי לתת רשיונות לייצור סמים סינטטיים כמסעותם בחלק א' לתוספת לשם ייצור תרופות ולפרכי מדע בלבד".
(ב) בתוספת, בחלק א', בסופו, ייווספו פרטים אלה:
(ו) הפרג המרדים ()
(ז) כל סם סינטטי שיד הבריאות זכריז עליו בצו כעל סם מסוכן לצורך סעיף 6 לפקודה זו.

(1) ע.ד. סס. 577 מיום 19.3.36,
תוס' 1 עמ' 119.

לפיה יוצא שאסור לכל איש פרטי לגדל איזה שהוא מהסמים המסוכנים. רק המדינה תהיה רשאית לעסוק בזה, אלא שלגבי הסמים הסינטטיים בלבד, יהיה רשאי שר הבריאות להוציא רשיונות לאנשים פרטיים. זאת היא התוצאה מתיקון הפקודה.

היו"ר א. אלטמן:
נחזור כעת לדיון על המסקנות.

אס

ועדת השירותים הכלכליים

ד. נצ"ר:

הריד לי להגיד הקדמה קצרה ביחס לכל
המסקנות הסעיפים שאנו דנים עליהם, הם
בעצם תוצאה סדיון שנערך כבר בוועדה, סעיף ריכוז של כל מה שנאמר. אם צראה
כך את השאלה של סעיף 9, ירשה לי כבוד היו"ר להעיד שבדיון-כלל, עד עכשיו,
לא נהג להכניס דברים שאינם שייכים לוועדה הסדיניות הכלכלית. היא בעיה
הקורה במחלוקת רצינית הקיימת. בין חלקיה השונים של הכנסת, ואשר
עליה דנים ונאבקים. אפשר להכניס דרך-אגב בדיון על גסצו במעבדות, סעיף
על שינוי הסדיניות הכלכלית, לנו, לכל היושבים כאן, יש הסקפות יונות
בנוגע לשאלה זו. מה יתן סעיף זה? אני מציע להוציא אותו בכלל.

ב. הרמל:

לדעתי הסעיף חשוב מאד, אך סתוך זה
שאינ לי תקווה שנצטרף למסקנה **החלטת**, בני
מציע להשאיר את הדיון עליו בטורף, כי ביתר הסעיפים חושבני שנגיע למסקנות
אחידות.

ש. כפרית:

לדעתי מטרתן של מסקנות אלה היא לסמ
עבודה שנעשתה במשך תקופה מסויימת
בוועדה. עלינו להיות עקביים, לא להכניס עניינים של הסקפות פוליטיות.
המסקנות נובעות אך ורק מתוך אינפורמציה וכיפורים במקומות, ואינן דנות
על הסיבות שהביאו לדבר. הרי איננו יכולים לחבוק זרועות עולמאכיים
שאנו רוצים לברר את שאלת הצדקה, כך צריך לנהוג גם לגבי סעיף זה.
לכן אין להשאיר את הדיון לא באמצע ולא בטורף. לסעיף זה אין מקום
במסקנות.

א. בן-אשר:

אני גם כן חושב שאין מה לדון על סעיף זה.

היו"ר א. אלטמן:

שמעתי את דעות החברים הדרושים להוריד
את הסעיף. חברת הכנסת נצר שתפלא על שהכנסת
אותו, אך אם נסבועתי מלאשות כך עד עתה, אין זאת אומרת שאסור לי להביא
דברים. נכון שהוויכוח על הסדיניות הכלכלית מתקיים בכנסת. אינני אומר
שכאן המקום לזיכרון זה. בכלל זה אינני מציע להעלות על סדר-היום דיון
על הסדיניות הכלכלית. אך אינני חושב שבזמן הדנים על גורלם של רבע טיליון
תושבים הנמצאים במעבדות (וזאת היא עוד חצי צרה, ספני שאנו כבר חצי שנה
עומדים ללא תוספת עוליים, כי אילו התקופה הזאת הייתה מביאה לנו מספר הגון
של עוליים, היינו עומדים בפני בעיות הרבה יותר חמורות) אפשר להתעלם
מעובדה שאני רואה אותה כמפתח לפתרון הרבה בעיות. כמובן שישנן גם
בעיות אחרות, כמו כפילות במדטיניסטריציה וכו', בעיות שהועדה תוכל לפתור
ולחסיד, אך יש דברים שלא יסתדרו, ספני שיחנה שאלת יסוד אחת, שאלת האמצעים
ולש גבול לאמצעים העומדים לרשות המדינה. אני יודע מה הם האמצעים הדרושים
לפיתוח המדינה. שום תוכניות פיתוח מסליתיות אינן יכולות לפתור את
שאלות הפיתוח, ספני שהאחרון נעשה אך ורק בהתאם לאמצעים העומדים לרשות
המדינה. אינני רוצה כעת להיכנס לפרטים בבידור. שאלה זו, רק אומר שסדיניות
הכלכלית קובעת במידה מכרעת את כל האפשרויות לפתרון בעיות המעבדות.
חושבני שיסקום לסעיף זה, למרות יועדתנו אינה פוליטית, אך הואיל והיתה
הצעה להשאיר את ההצבעה לסוף הדיון, אני דוחה את הוויכוח על סעיף 9.

א. בן-אשר:

סעיף זה אינו במסכות הועדה.

היו"ר א. אלטמן:

נעבור לסעיף 10. (סקריא את הסעיף).

א. הכרמלי:

חושבני שאנני צריכים להביע את דעתנו על
חשוב ריכוז הטיפול במעבדות ביד אחת.
כל אותם הוולכוחים בין המוסדות והממשלה רק מקשים על הבעיות במעבדות.

א. ברמן:

אני בעד סעיף 10 כמו שהוא בלי ההוספה
של חבר הכנסת הכרמלי. אינני רוצה להיכנס
לענין הוויכוח בין הממשלה והמוסדות, כי זה רק מסבך. אני בעד הסעיף
בלי שום תוספת.